

Száll az én időm

*Letépett naptárlapokon, lejárt határidőnaplókon
száll az én időm, ilyen setesuta szárnyakon repül
s alatt villamosok és autóbuszok közt, hétfő,
kedd, szerda, szerkesztőség, otthoni íróasztal, néha
egy kártyaparti, január, február, március, hó zuhog,
nap süt, rügy fakad, nyár tombol, télkabát,
felöltő, rövidujjú ing, ajándék influenza,
kapkodva áttűnődött pár nap, harminc év,
negyven év, ötven, ügetés elnyűtt izmokkal, idegekkel,
s körbe-körbe a megélhetés ostora előtt, önként
szájba kapott zablával, szerelem, házasság, emberfeletti
erőfeszítéssel felépített lakás, elgyötört kedvű
fényűzések, sivárodó, gépies ünnepek, félig
megemésztett ingerek, rövidre zárt gondolatok,
végigaludt s álomnak tűnő volt-nincs szabadság,
sebtiben bedesztkázott múlt, elfüggönyözött jövő,
mogorva, egymást harapó tülekedés a jelenben, a
fásultságig ismert sehonnan-sehová utakon, dobra feszített
remegő hasfallal, agyoncigarettázott szívvel, beszűkülő
elmével és feleslegessé vált lélekkel, napról-napra,
évről-évre, rossz versenyt futva az elhatalmasodó
szorongással, belemben az ifjúkori nyomor sarkantyúival,
fent valahol, a por fölött lógnak a csüggesztő
csillagok, elfonnyadnak a naptárlapok közé préselt
hajnalok, alkonyok, folyton az órára pislogó
barátságok, idegesen bekapott szeszek, fékezett
mámorok, éjjél felé megfagyott mosolyok, a fülemben
kattogó ébresztőóra, csütörtök, péntek, november, december.*